

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

8 NOVEMBRE 1951.

PROPOSITION DE LOI

rendant obligatoire l'assurance
des véhicules automobiles contre les accidents.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les accidents causés par automobiles ou motocyclettes révèlent que trop souvent les conducteurs ne sont pas couverts par une assurance. Il est inadmissible que des particuliers puissent créer le risque d'accidents sans avoir préalablement garanti les victimes éventuelles par la conclusion d'un contrat d'assurance.

La présente proposition ne modifie en rien les principes de la responsabilité; elle ne crée aucune présomption de faute; elle se borne à obliger celui qui met en mouvement un véhicule automoteur à couvrir son éventuelle responsabilité.

La présente proposition a été soumise à l'avis d'une importante association d'automobilistes; elle donnera satisfaction à tous les intérêts en cause.

Elle est la reproduction amendée de la proposition n° 208 du 3 février 1950, qui reproduisait en l'amendant le n° 33 du 26 novembre 1947.

E. CHARPENTIER.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Tout propriétaire d'un véhicule automobile portant une plaque d'immatriculation belge est tenu de contracter, auprès d'une compagnie d'assurance agréée par le Roi, une assurance de responsabilité civile couvrant tous dommages causés en tous lieux à des personnes ou à des choses par ce véhicule.

Le montant de cette assurance doit être, au minimum,

8 NOVEMBER 1951.

WETSVOORSTEL

houdende verplichte verzekering
van de motorrijtuigen tegen ongevallen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Bij gelegenheid van ongevallen veroorzaakt door motorrijtuigen en motorfietsen, blijkt maar al te dijkwijs dat de bestuurders niet door verzekering gedekt zijn. Het is onaanneemelijk, dat particulieren het risico van ongevallen kunnen uitlokken zonder vooraf de gebeurlijke slachtoffers door het sluiten van een verzekeringscontract te hebben gevrijwaard.

Dit wetsvoorstel wijzigt in genen dele de grondbeginselen van de aansprakelijkheid; het schept geen enkel vermoeden van schuld; het beperkt zich er toe hem die een motorrijtuig in beweging brengt, te verplichten zijn gebeurlijke aansprakelijkheid te dekken.

Dit voorstel werd voor advies onderworpen aan een belangrijke vereniging van automobilisten; het zal aan al de betrokken belangen voldoening schenken.

Het is de gewijzigde overname van het voorstel n° 208 van 3 Februari 1950 hetwelk zelf de gewijzigde tekst was van n° 33, van 26 November 1947.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Elk eigenaar van een motorrijtuig met een Belgische nummerplaat is gehouden bij een door de Koning erkende verzekeringsmaatschappij een verzekering van burgerlijke aansprakelijkheid te sluiten, waarbij elke schade door dit rijtuig op gelijk welke plaats, aan personen of aan zaken toegebracht, wordt gedekt.

Het bedrag van die verzekering moet ten minste 3 mil-

G.

de 3.000.000 de francs par sinistre, dégâts matériels et corporels compris, et de 1.000.000 de francs par victime.

Le Roi peut majorer ces montants.

Le Roi détermine la forme du contrat type, dans lequel il est notamment stipulé :

1° que l'assurance couvre le dommage causé non seulement par le véhicule conduit, mais également par le véhicule abandonné;

2° quelles personnes il faut entendre par tiers;

3° que l'assurance couvre l'accident causé non seulement par le véhicule, mais également par son chargement;

4° que l'assurance couvre la responsabilité civile, aussi bien du propriétaire que du conducteur.

Il pourra être stipulé, en outre, que 10 % du dommage effectif et au minimum 5.000 francs par sinistre peuvent être récupérées par l'assurance sur l'assuré.

Art. 2.

Tout propriétaire de véhicule automobile doit apposer de façon apparente sur son véhicule un signe fourni par sa compagnie d'assurance et portant mention du nom et du siège de la compagnie, ainsi que de la date de l'expiration de l'assurance en cours. Le modèle de ce signe sera fixé par le Roi.

Les infractions aux dispositions du présent article sont passibles des peines de police.

La compagnie qui aura fourni le signe créé par le présent article ne pourra faire valoir, contre la victime d'un accident, aucune des causes de nullité ou déchéance opposables à son assuré avant la date d'expiration indiquée à ce signe.

Art. 3.

Constituent un délit punissable d'une amende de 100 à 10.000 francs et d'un emprisonnement de 8 jours à un an ou d'une de ces peines seulement :

1° les infractions à l'article premier de la présente loi;

2° le fait pour un conducteur de véhicule automobile de refuser de donner à la victime d'un accident qu'il aurait provoqué le nom de sa compagnie d'assurance;

3° le fait de ne pas aviser, dans un délai de trois jours après l'accident, la compagnie d'assurance de l'accident dont s'agit.

Art. 4.

Les sociétés ayant au moins vingt véhicules et au moins 20.000.000 de francs de fonds social peuvent être, sous certaines conditions à fixer par le Roi, autorisées par le Ministre compétent à être leur propre assureur en tout ou en partie.

Le Roi fixe les obligations de ces sociétés quant à l'apposition sur leurs véhicules du signe prescrit à l'article 2.

Art. 5.

La plaque d'immatriculation et les quittances de taxe fiscale ne sont délivrées par l'administration que sur production de la quittance de prime d'assurance pour l'exercice en cours, ou de l'autorisation ministérielle prévue à l'article 4.

lioen frank belopen per schadegeval, materiële en lichamelijke schade inbegrepen, en 1.000.000 frank per slachtoffer.

De Koning kan die bedragen verhogen.

De Koning stelt de vorm vast van het type-contract waarin onder meer wordt bedongen :

1° dat de verzekering niet alleen de schade dekt veroorzaakt door het bestuurde rijtuig, maar tevens deze veroorzaakt door het verlaten rijtuig;

2° welke personen men moet verstaan onder derden;

3° dat de verzekering het ongeval dekt veroorzaakt niet alleen door het rijtuig, maar eveneens dit veroorzaakt door zijn lading;

4° dat de verzekering de burgerlijke aansprakelijkheid dekt, zowel van de eigenaar als van de bestuurder.

Bovendien kan worden bedongen, dat 10 % van de werkelijke schade en ten minste 5.000 frank per schadegeval door de verzekering op de verzekerde kunnen worden verhaald.

Art. 2.

Elk eigenaar van een motorrijtuig moet op zijn rijtuig, op zichtbare wijze, een teken aanbrengen dat hem door zijn verzekeringsmaatschappij wordt afgeleverd, en waarop de naam en de zetel van de maatschappij, alsmede de vervalldag van de lopende verzekering, vermeld staan. Het model van dit teken wordt door de Koning bepaald.

De overtredingen van de bepalingen van dit artikel zijn strafbaar met politiestrafpen.

De maatschappij welke het bij dit artikel ingestelde teken aflevert, kan tegen het slachtoffer van een ongeval, geen van de redenen tot nietigheid of verval doen gelden welke tegen haar verzekerde kunnen worden ingeroepen, vóór de datum van verstrijking op bedoeld teken vermeld.

Art. 3.

Worden als wanbedrijf beschouwd, en zijn strafbaar met geldboete van 100 tot 10.000 frank en met gevangenisstraf van 8 dagen tot één jaar of met één van die straffen alleen :

1° de overtredingen van het eerste artikel van deze wet;

2° het feit, voor een bestuurder van een motorrijtuig, dat deze weigert de naam van zijn verzekeringsmaatschappij mede te delen aan het slachtoffer van het ongeval dat hij mocht hebben veroorzaakt;

3° het feit de verzekeringsmaatschappij, binnen een termijn van drie dagen na het ongeval, niet te hebben in kennis gesteld van bedoeld ongeval.

Art. 4.

De vennootschappen die ten minste twintig rijtuigen en ten minste 20.000.000 frank maatschappelijk kapitaal bezitten, kunnen, onder zekere door de Koning te bepalen voorwaarden, door de bevoegde minister gemachtigd worden om geheel of ten dele als hun eigen verzekeraar op te treden.

Wat het aanbrengen op hun rijtuigen betreft van het door artikel 2 voorgeschreven teken, worden de verplichtingen van die vennootschappen door de Koning vastgesteld.

Art. 5.

De nummerplaat en de belastingkwijtschriften worden door het Bestuur slechts afgeleverd op vertoon van het kwijtschrift van de verzekeringspremie voor het lopende dienstjaar, of van de bij artikel 4 voorziene ministeriële machtiging.

Art. 6.

Le Roi fixe les conditions imposées aux véhicules étrangers circulant en territoire belge, au point de vue de l'assurance.

Art. 7.

La présente loi entrera en vigueur six mois après sa publication. Le Ministre des Travaux Publics est chargé de son exécution.

6 novembre 1951.

Art. 6.

De Koning bepaalt de voorwaarden die, in zake verzekering, aan de vreemde rijtuigen welke op Belgisch grondgebied rijden, worden opgelegd.

Art. 7.

Deze wet wordt van kracht zes maanden nadat ze is bekendgemaakt. De Minister van Openbare Werken is met de uitvoering er van belast.

6 November 1951.

E. CHARPENTIER,
A. CHARLOTTAUX,
M. JAMINET,
P. VAN DEN BOEYNANTS,
R. DIEUDONNE,
L. JORIS.
